

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: O.K., zastoupeného: Mgr. Jaroslav Topol, advokát, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici
 301/2, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v
 řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.9.2014 č.j. DSH/9614/14,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo jako opožděné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků ze dne 30.5.2014 č.j. MMP/118027/14, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod druhý zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona, a dále ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, porušením § 6 odst. 8 písm. a) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 6.000,-Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na 6 měsíců a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v **žalobě** tvrdil, že odvolání podané zmocněncem mělo být posouzeno dle § 84 odst. 1 správního řádu jako odvolání proti neoznámenému rozhodnutí, kde odvolací lhůta činí 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí účastník dozvěděl. Žalobce namítal, že žalovaný nevedl dokazování k otázce, zda se žalobce nebo zmocněnec dozvěděli o vydání

rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, neboť vycházel z nesprávného právního názoru, že zmocněnci žalobce bylo řádně doručeno na adresu pro doručování evidovanou v evidenci obyvatel za užití fikce doručení dne 12.6.2014. Žalobce poukázal na to, že jeho zmocněnec požádal ve správním řízení o doručování na e-mailovou adresu ... a následně na adresu ... Žalobce tvrdil, že marný pokus o doručení na e-mailovou adresu zmocněnce nijak nezpomaloval průběh správního řízení, neboť podle § 19 odst. 8 správního řádu při nepotvrzení převzetí písemnosti adresátem nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná a jejíž přijetí adresát nepotvrdil datovou zprávou opatřenou zaručeným elektronickým podpisem, byl správní orgán povinen přistoupit rovnou k obvyklému způsobu doručení. Správní orgány pak ve své praxi vypravují písemnosti e-mailem a týž den rovněž způsobem, jako by adresát o doručování na e-mail nepožádal. Dále žalobce namítal, že důvodem nepotvrzení doručení zmocněncem bylo vadné odeslání písemnosti od správního orgánu, nikoli z oficiální e-podatelný správního orgánu, nýbrž z osobního pracovního mailu zaměstnanců správního orgánu. Orgán veřejné správy je podle žalobce povinen zasílat písemnosti z elektronické adresy podatelny ve smyslu předpisů upravujících doručování správním orgánem. V případě zasílání z osobní e-mailové adresy úředníka by se nejednalo o prokazatelnou písemnost orgánů veřejné správy a prokazatelný výkon veřejné moci a písemnost by mohla být účastníkem řízení interpretována jako písemnost úředníka a nikoli jako řádný projev orgánu veřejné správy. Žalobce poukázal na ust. § 18 odst. 1 a § 2 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby. Žalobce tvrdil, že maily zaměstnanců správního orgánu byly zřejmě zadrženy antispamovým filtrem zmocněnce jako nevyžádaná pošta. Žalobce poukázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.7.2011 sp. zn. 20 Cdo 4660/2009, podle něhož „vylučuje-li zákon nebo povaha věci doručování písemností na adresu pro doručování, je správní orgán povinen účastníkovi ústně či písemně sdělit, proč jeho žádosti nevyhověl.“ Žalobce z tohoto dovozoval, že správní orgán, pokud se rozhodl nevyhovět žádosti zmocněnce o zasílání písemností na elektronickou adresu, byl povinen postupovat nikoli pouze tak, že o tomto vyrozumí zmocněnce na elektronickou adresu, nýbrž byl povinen podle § 19 odst. 8 správního řádu při nepotvrzení převzetí písemnosti zmocněncem ve stanovené lhůtě tuto písemnost doručit dle § 20 odst. 1 správního řádu na adresu zmocněnce evidovanou v systému evidence obyvatel. Správní orgán měl podle žalobce postupovat tak, aby se zmocněnec o upuštění od doručování na elektronickou adresu skutečně dozvěděl. Žalobce namítal, že v obecné rovině doručování na elektronickou adresu může vždy přispět k urychlení řízení ve smyslu § 19 odst. 3 správního řádu. V dané věci této skutečnosti dále nasvědčuje okolnost, že zmocněnec žalobce má na adrese ... zřízen elektronický podpis vydavatele PostSignum, příp. že sám zástupce žalobce činí vůči správnímu orgánu úkony elektronicky (např. podání odvolání), jakož i skutečnost, že zástupce žalobce zpravidla řádně potvrzuje přijetí doručených písemností. K tomu žalobce přiložil kopie e-mailů adresovaných v jiných správních řízeních správním orgánům z e-mailové adresy ..., v nichž potvrzoval přijetí zprávy. Při jednání v řízení před soudem žalobce navrhl provedení důkazu výsledkem zmocněnce P.K. ohledně otázky, zda se dozvěděl o tom, že mu bylo doručováno správním orgánem na elektronickou adresu, a dále provedení důkazu spisem Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 6 T 242/2014, kde podle sdělení zástupce žalobce měla být v rámci stíhání pro maření úředního rozhodnutí řešena jako předběžná otázka doručování v předmětném přestupkovém řízení. Žalobce k žalobě přiložil kopie emailů zmocněnce P.K., jimiž potvrzoval přijetí elektronických zpráv od správního orgánu v jiných spisových značkách.

Žalovaný **ve vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebylo žalobci doručeno při nahlédnutí do spisu, ale již tzv. fikcí doručení 12.6.2014, proto odvolání zmocněnce žalobce ze dne 22.7.2014 bylo opožděné. Zmocněnec žalobce byl v řízení řádně obesílán na obou zmíněných e-mailových adresách a na žádné z nich doručení jakékoli písemnosti nepotvrdil e-mailem se zaručeným elektronickým podpisem, proto bylo postupováno, jako by o doručování na e-mail nepožádal, tedy poštovní cestou. Jelikož bylo správnímu orgánu I. stupně z jeho úřední činnosti známé, že zmocněnec na předmětných e-mailových adresách nikdy doručení písemnosti nepotvrzuje, bylo dále takové doručování odmítnuto s odkazem na neúspěšné pokusy o doručení i v jiných řízeních, o čemž byl sepsán úřední záznam ze dne 29.5.2014, ke kterému byly přiloženy i předmětné pokusy o doručování. Dále již bylo zmocněnci odvolatele doručováno pouze na adresu pro doručování evidovanou v evidenci obyvatel, přičemž o skutečnosti, že e-mailem doručováno nebude, byl zmocněnec vyrozuměn opět e-mailem na obou výše zmíněných e-mailových adresách. Proto se podle žalovaného nelze domnívat, že by rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebylo zmocněnci žalobce doručeno v souladu se zákonem. Po právní moci správní orgán I. stupně v souladu se zásadou dobré správy ještě rozhodnutí správního orgánu I. stupně s doložkou právní moci doručil osobně žalobci dne 18.7.2014. Teprve poté bylo podáno odvolání. Podle žalovaného bylo právem žalobce požádat o doručování na elektronickou adresu, ale vzhledem k tomu, že pro úspěšné doručování tímto způsobem je potřebná součinnost zmocněnce ve formě potvrzování doručení písemností, kteroužto zmocněnec neposkytoval, postupoval správní orgán I. stupně správně, když napadené rozhodnutí již elektronicky nedoručoval s ohledem na neúčelnost tohoto postupu. V souladu se zásadou dobré správy o tom, že nadále nebude doručováno elektronickou cestou, správní orgán I. stupně zmocněnce vyrozuměl a pravomocné rozhodnutí navíc doručil následně i osobně žalobci. Cílem právní úpravy elektronického doručování je zřejmě zjednodušení komunikace mezi účastníkem řízení a správním orgánem, avšak pokud je toto právo zneužíváno, tedy když byl vznášen požadavek na takový způsob doručování, avšak nikdy nebylo doručení potvrzeno, což je známo i žalovanému z jeho úřední činnosti, pak takovému postupu nelze přiznat právní ochranu. Podle žalovaného není podstatné, jaká prodleva v řízení nastává tím, že doručování na e-mail je neúspěšné. Postačuje, že toto doručování řízení neurychlí ani nezjednoduší, tedy není takový postup účelný. K tvrzení žalobce, že správní orgán pravidelně odesílal písemnosti na e-maily i týž den, jakoby adresát o doručování na elektronickou adresu nepožádal, žalovaný uvedl, že byť tento postup není zcela v souladu s § 19 odst. 8 správního řádu, v případě zmocněnce žalobce je chronicky známou skutečností, že tento na požadovaných e-mailových adresách doručení písemností nepotvrzuje, tedy ve všech případech dochází následně k užití tzv. fikce doručení, proto odeslání písemností oběma způsoby nemůže mít za následek nezákonné doručování ve věci. Žalovaný poukázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni sp. zn. 17 A 53/2014, podle něhož nelze považovat za nesprávné doručení případ, kdy písemnosti jsou obesílány z e-mailové adresy úředníka správního orgánu, a nikoliv z oficiální e-mailové podatelny. Tentýž závěr shledal NSS v rozsudku ze dne 15.12.2014 č.j. 6 As 218/2014-34. Žalovaný dále poukázal i na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 25.7.2014 č.j. 17 A 7/2014-39, podle něhož postačuje, aby k pokusu o doručení na e-mailovou adresu v případě nepotvrzení doručení písemností došlo jednou, a další pokusy o takové doručení nejsou potřebné. Podle žalovaného tak k odmítnutí dalšího doručování na e-mail

byly splněny důvody, proto fiktivní doručení na adrese pro doručování evidované v evidenci obyvatel bylo doručením v souladu se zákonem.

Součástí **správního spisu** je oznámení o přestupku ze dne 29.6.2013, podle něhož žalobce v tento den v 19:08 hodin řídil na Klatovské ulici u firmy BERGER vozidlo BMW RZ ... a překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci, když mu bylo naměřeno radarem 91 km/h. Dále u sebe neměl občanský a řidičský průkaz. Žalobce se do oznámení nevyjádřil, ani se nepodepsal. O přestupku byl dále pořízen úřední záznam a záznam z radaru, je přiložen ověřovací list. Správní orgán I. stupně zahájil řízení a k prvnímu jednání se dostavil zmocněnec žalobce P.K. a přiložil plnou moc. Zmocněnec při prvním jednání dne 14.10.2013 sdělil do protokolu jako adresu pro doručování e-mailovou adresu ... Předvolání k dalšímu jednání na 18.12.2013 datované 22.11.2013 bylo zmocněnci doručováno téhož dne na předmětnou e-mailovou adresu z adresy oprávněné osoby L.H. (později H. ...). Zmocněnec žalobce následující den po doručení nepotvrdil přijetí této zprávy zprávou s elektronickým podpisem. Proto byla doručována i na další dostupné známé adresy zmocněnce P.K., tedy jednak na Santa Cruz de Tenerife (kde byl podle pošty adresát neznámý), a jednak na adresu Úřadu městské části Praha 6, kde byla uplatněna fikce doručení poté, co podle sdělení pošty byla zásilka uložena na poště a po uplynutí úložní doby dne 6.12. byla vrácena odesílateli. Zmocněnec žalobce dne 9.12.2013 požádal o doručování na e-mail Jednání dne 18.12.2013 proběhlo v nepřítomnosti žalobce i jeho zmocněnce. Následující předvolání k jednání na 3.3.2014, datované 28.1.2014, bylo správním orgánem opět doručováno prostřednictvím e-mailu z adresy oprávněné osoby, a to jak na elektronickou adresu ..., tak i na novou adresu ... Zmocněnec žalobce přijetí těchto zpráv opět nepotvrdil, a proto správní orgán doručoval předvolání ještě na Santa cruz de Tenerife a na Úřad městské části Praha 6 a konečně se úspěšně podařilo doručit zmocněnci osobně u správního orgánu dne 19.2.2014. Jednání dne 3.3.2014 se zmocněnec žalobce zúčastnil, byl přítomen výsledku druhého zakročujícího policisty a dokazování obsahem správního spisu. Dne 3.3.2014 zmocněnec žalobce z adresy ... zaslal své vyjádření na e-podatelnu Magistrátu města Plzně. V úředním záznamu ze dne 29.5.2014 pořízeného oprávněnou osobou se konstatuje, že 22.11.2013 správní orgán vypravil písemnost na e-mailovou adresu ... a převzetí adresát nepotvrdil, následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná. Dne 9.4.2014 vypravil správní orgán na e-mailovou adresu ... a rovněž na adresu ... písemnost, přičemž její převzetí příjemce rovněž nepotvrdil. Dále se zde dokládá v přílohách k úřednímu záznamu doručování na obě zmíněné adresy v jiných spisových značkách s tím, že nebylo přijetí těchto písemností rovněž potvrzováno. Správní orgán tak hodnotí požadavek na tento způsob doručování jako obstrukční, nepřispívající k urychlení řízení, a konstatuje, že nadále bude doručovat na adresu v registru obyvatel, tedy na novou doručovací adresu ... První písemností v tomto směru bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku, přičemž z doručenky vyplývá, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 2.6.2014, kdy byl zmocněnec vyzván k vyzvednutí zásilky a kdy bylo zanecháno poučení, a po uplynutí úložní lhůty dne 13.6.2014 byla zásilka vložena do schránky. Z adresy oprávněné osoby na obě e-mailové adresy zmocněnce byl zaslán e-mail ze dne 5.6.2014, kde správní orgán sdělil v souladu se zásadou dobré správy, že odmítl doručování na uvedené e-mailové adresy a nadále bude doručovat na adresu uvedenou v registru obyvatel jako doručovací. Správní orgán I. stupně vyzněním ze dne 11.7.2014 přímo žalobci zaslal kopii pravomocného rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterou

žalobce převzal osobně 18.7.2014. Dne 22.7.2014 podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce odvolání s tím, že zmocněnec sdělil, že mu žádné rozhodnutí nebylo doručeno a dozvěděl se o něm prostřednictvím obviněného. Zmocněnec nesouhlasil s tím, že by rozhodnutí nabylo právní moci, když žádal o doručování na adresu elektronickou, kam nebylo doručeno. Rovněž podle zmocněnce rozhodnutí nemohlo být doručeno fikcí na adresu trvalého pobytu vzhledem k existenci doručovací adresy. V důsledku toho dovozoval zmocněnec prekluzi zánik odpovědnosti za přestupek.

V odůvodnění **napadeného rozhodnutí** žalovaný uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalobci cestou zmocněnce doručeno na adresu pro doručování evidovanou v evidenci obyvatel ... za užití fikce doručení dne 12.6.2014. Po předchozím neúspěšném pokusu o doručení a zanechání výzvy k vyzvednutí zásilky a poučení o následcích jejího nevyzvednutí byla písemnost uložena u provozovatele poštovních služeb, kde byla připravena k vyzvednutí od 2.6.2014. Jelikož v desetidenní úložní lhůtě nebyla písemnost převzata adresátem, je považována za doručenu desátým dnem od chvíle, co byla připravena k vyzvednutí, tedy 12.6.2014. Následně byla písemnost vhozena do schránky dne 13.6.2014. Zmocněnci i přes jeho požadavek na doručování na e-mailovou adresu, kdy v průběhu řízení byly střídavě uplatňovány dvě adresy, nebylo napadené rozhodnutí doručováno na doručovací e-mailovou adresu, neboť správní orgán I. stupně na základě předchozích opakovaně neúspěšných pokusech o doručení na těchto adresách další doručování odmítl pro neúčelnost takového postupu, když takové doručování nepřispívá k urychlení řízení a jde o ryze obstrukční požadavek zmocněnce účastníka řízení. O tom, že již nebude na e-mailovou adresu doručováno, byl zmocněnec vyrozuměn e-mailem na obou e-mailových adresách. Ode dne následujícího po doručení napadeného rozhodnutí, tedy od 13.6.2014, se rozběhla patnáctidenní lhůta k podání včasného odvolání. Posledním dnem této lhůty byl pátek 27.6.2014. Vzhledem ke skutečnosti, že v zákonné lhůtě nebylo odvolání podáno, nabylo napadené rozhodnutí právní moci 28.6.2014. Následně byl žalobce v souladu se zásadou dobré správy vyrozuměn, že napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně nabylo právní moci. Odvolání podal žalobce cestou svého zmocněnce až 22.7.2014 e-mailem se zaručeným elektronickým podpisem. Tedy vzhledem ke skutečnosti, že poslední den pro podání včasného odvolání byl den 27.6.2014, je takové odvolání nutno považovat za opožděné. Žalovaný konstatoval, že správní orgán I. stupně zmocněnce vyrozuměl na obou výše zmíněných elektronických adresách o tom, že mu již nebude dále doručovat s ohledem na to, že doručování na elektronické adresy bylo opakovaně neúspěšné. Prvostupňové rozhodnutí tak bylo doručováno zmocněnci na adresu uvedenou v evidenci obyvatel jako doručovací za užití fikce doručení. Žalovaný se plně ztotožnil s důvody, pro něž správní orgán I. stupně odstoupil od doručování na elektronickou adresu, a podotkl, že mu také z úřední činnosti je známo, že zmocněnci žalobce nelze na požadovaných elektronických adresách doručit, neboť neposkytuje potřebnou součinnost spočívající v tom, aby nejpozději následující pracovní den doručení písemnosti elektronickou cestou se zaručeným elektronickým podpisem potvrdil.

Podle § 20 odst. 1 správního řádu *fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech*

podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu.

Podle § 19 odst. 3 správního řádu nevyklučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení.

Podle § 19 odst. 8 věty druhé a třetí správního řádu v případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

K jednotlivým námitkám soud uvádí:

Žalobce v žalobě tvrdí, že odvolání bylo nesprávně posouzeno jako opožděné a že žalovaný vycházel z nesprávného právního názoru, že zmocněnci žalobce bylo prvostupňové rozhodnutí řádně doručeno na adresu pro doručování evidovanou v evidenci obyvatel za užití fikce doručení dne 12.6.2014. Podle žalobce zmocněnci fikcí doručeno nebylo vzhledem k tomu, že zmocněnec požádal ve správním řízení o doručování na e-mailovou adresu petr@kocourek.me a následně na adresu obecny@zastupce.eu. V obecné rovině podle žalobce doručování na elektronickou adresu může vždy přispět k urychlení řízení ve smyslu **§ 19 odst. 3 správního řádu**, zejména za situace, kdy správní orgány doručují písemnosti emailovou zprávou a současně též prostřednictvím poštovní zásilky.

Soud se s touto úvahou žalobce nemohl ztotožnit. Z výše cit. ust. § 19 odst. 3 správního řádu vyplývá, že správní orgán je povinen doručovat na elektronickou adresu tehdy, přispěje-li to k urychlení řízení. Tato podmínka není splněna, pokud správní orgány jsou pro účinné doručení nuceny každou elektronicky zasílanou zprávu doručovat současně i prostřednictvím pošty. Za dané situace zjevně nepřispívalo doručování elektronicky k urychlení řízení, nýbrž se stávalo zcela nadbytečným a neúčinným postupem.

Doručování podle § 19 odst. 3 správního řádu, tj. prostřednictvím prosté elektronické zprávy, neumožňuje, a ani v zákoně nepředpokládá existenci zvláštního průkazu o doručení, jakési doručenky. Tu nahrazuje teprve včasná odpověď adresáta potvrzující přijetí emailu, podepsaná zaručeným elektronickým podpisem. Pokud odpověď ve stanovené lhůtě správnímu orgánu nedojde, je namístě ihned přejít na způsob doručování, který potřebný doklad o doručení obsahuje. Doručování prostřednictvím emailové zprávy má za cíl urychlit řízení v případech, kdy je to možné, tj. současně jen tehdy, pokud adresát projevuje potřebnou součinnost při doručování. V daném případě zmocněnec žalobce potřebnou součinnost evidentně neposkytoval.

Žalobce se v žalobě také domníval, že odeslání písemnosti z elektronické adresy oprávněné osoby nelze považovat za účinné doručení, neboť toto může být prováděno pouze prostřednictvím podatelny, která jediná je k takovému doručování oprávněna. Žalobce

odkázal zejména na ust. **§ 18 odst. 1 vyhlášky č. 259/2012 Sb.**, podle něhož *veřejnoprávní původce odesílá dokumenty prostřednictvím výpravny, která opatří odesílaný dokument náležitostmi potřebnými k jeho odeslání.*

Žalobci je nutno přisvědčit v tom, že toto ust. upravuje obecně odesílání elektronických zpráv prostřednictvím podatelny. V případě doručování na elektronickou adresu dle správního řádu je však nutné přednostně aplikovat tento právní předpis, který (kromě toho, že je právním předpisem vyšší právní síly), upravuje především komplexním a speciálním způsobem doručování ve správním řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě správně poukázal na ust. **§ 69 odst. 3 správního řádu**, podle něhož *pokud se na žádost účastníka má rozhodnutí doručit elektronicky, vyhotoví úřední osoba, která za písemné vyhotovení rozhodnutí odpovídá, jeho elektronickou verzi s tím, že na místě otisku úředního razítka vyjádří tuto skutečnost slovy "otisk úředního razítka" a dokument podepíše svým uznávaným elektronickým podpisem.*

Na základě cit. ust. je zřejmé, že v dané věci správní orgán prvního stupně správně odesílal elektronické zprávy z emailové adresy oprávněné osoby, neboť tato osoba byla podle § 69 odst. 3 správního řádu povinna opatřit elektronickou zprávu svým uznávaným elektronickým podpisem. Z cit. ust. totiž jednoznačně vyplývá, že pro účinné elektronické doručování podle správního řádu není možné podepsat písemnost uznávaným elektronickým podpisem jiné osoby, než té, která je v dané kauze osobou oprávněnou. Současně je uznávaný elektronický podpis vázán na konkrétní emailovou adresu, tudíž elektronické doručení je podle § 69 odst. 3 správního řádu možné provést pouze z elektronické adresy oprávněné osoby.

Jelikož při elektronickém doručování žalobce nepotvrzoval převzetí zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem, postupovaly správní orgány v souladu s cit. § 19 odst. 8 správního řádu a písemnosti správně doručovaly tak, jako by o doručení na elektronickou adresu nebylo požádáno. Soud v tomto směru neshledal žádné pochybení.

Soud neuznal ani tvrzení žalobce, že správní orgán, pokud se rozhodl nevyhovět žádosti zmocněnce o zasílání písemností na elektronickou adresu, byl povinen podle **§ 19 odst. 8 správního řádu** při nepotvrzení převzetí písemnosti zmocněncem ve stanovené lhůtě tuto písemnost doručit dle § 20 odst. 1 správního řádu na adresu zmocněnce evidovanou v systému evidence obyvatel. Podle názoru soudu postačuje, pokud ve správním řízení správní orgán učiní jeden pokus na doručování zmocněncem nebo žalobcem uvedenou elektronickou adresu, a pokud v takovém případě není nejpozději následující den potvrzeno přijetí zprávy se zaručeným elektronickým podpisem, (jako tomu bylo v daném případě), nelze mít za to, že by tento způsob doručování přispěl k urychlení řízení. Poté je již bez dalšího správní orgán oprávněn doručovat v souladu s § 19 odst. 8 správního řádu tak, jako by o elektronické doručování nebylo požádáno. Tedy v daném případě obálkou na adresu pro doručování uvedenou v registru obyvatel...). Skutečnost, že žalobce dokládal příloženými emailovými zprávami, že v jiných správních řízeních přijetí elektronických zpráv potvrzoval, nemá pro skutkový stav dané věci význam.

Zákon nestanoví žádné další podmínky pro přechod na doručování prostřednictvím písemných zásilek. Není stanovena povinnost správního orgánu o změně způsobu doručování zvláště vyrozumívát (ať elektronicky nebo prostřednictvím pošty). Pokud tedy správní orgán na obě emailové adresy zasílal vyrozumění, že nadále bude doručováno klasickým způsobem, činil tak nad rámec zákona v rámci zásady dobré správy a tento postup nelze označit za nezákonný, stejně jako okolnost, že toto vyrozumění nebylo doručováno obálkou na adresu pro doručování uvedenou v evidenci obyvatel.

Soud neprovedl žalobcem navržený výslech zmocněnce žalobce P.K. pro nadbytečnost, neboť pro závěr o zákonném postupu při doručování jsou rozhodující skutečnosti vyplývající ze spisu, tedy že byl správním orgánem učiněn pokus o elektronické doručení a že na tento pokus nebylo zmocněncem reagováno zákonem stanoveným způsobem a v určené lhůtě.

Důkaz rozsudkem ve výše označené trestní věci by byl podle názoru soudu nadbytečný, neboť se týká jiného předmětu řízení. V trestní věci je předmětem zkoumání, zda měl *samotný žalobce* povědomost o tom, že rozhodnutí o sankci zákazu řízení nabylo právní moci a zda je možné činit za to žalobce odpovědným. Předmětem zkoumání v projednávané věci však je legálnost postupu při doručování *zmocněnci* ve správním řízení.

Z vyložených důvodů soud nedospěl k závěru, že by došlo k procesnímu pochybení v tom, že by rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které následovalo po výše popsáných doručovacích pokusech, bylo nesprávně a neúčinně doručeno fikcí zmocněnci na adrese pro doručování uvedené v centrálním registru obyvatel dne 12.6.2014. Soud má za to, že v dané věci správní orgán postupoval dostatečně pečlivě v souladu se zásadou dobré správy, když navíc doručoval prvostupňové rozhodnutí s vyrozuměním o právní moci i samotnému žalobci.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší

následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 11. května 2015

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková